

at sådan udnyttelse af en del af en ejendom kan ske uden tilladelse. Endvidere foreslås anden begrænset ikke-jordbrugsmæssig udnyttelse af en del af en ejendom undtaget fra bestemmelsen i stk. 1. Der er herved særlig tænkt på tilfælde, hvor der træffes aftale om anbringelse af elmaster, sømærker eller lignende på en ejendoms jorder, eller hvor der træffes aftaler om partielle brugsrettigheder over en mindre del af en ejendom, når en samtidig jordbrugsmæssig anvendelse af arealerne ikke hindres.

I stk. 3 er foreslået, at landbrugsministeren, når forholdene taler derfor, skal kunne gøre undtagelse fra bestemmelserne i stk. 1. Ansøgninger om tilladelse til udnyttelse af dele af jorderne til by- eller industrimæssige formål, herunder til oplagspladser for industri o. lign., vil blive forelagt bygge-, vej- og naturfredningsmyndighederne, forinden afgørelse træffes. Landbrugsministerens tilladelse til, at jorderne tages i brug til anden anvendelse, kan gøres tidsbegrænset og betinget, således at det på denne måde så vidt muligt kan sikres, at jorden igen vil overgå til jordbrugsmæssig drift under ejendommen.

Bestemmelsen i stk. 3, sidste punktum, der har sit forbillede i lov om brunkullejer, har det formål at modvirke den landskabelige ødelæggelse, der kan være en følge af udvindingen af forekomster i jorden. Det er hensigten at indhente fredningsmyndighedernes udtalelse, forinden de nærmere betingelser fastsættes i de enkelte tilfælde.

Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om den dokumentation, der skal forevises tinglysningsdommeren, når kontrakter om udnyttelse af landbrugsejendommens jorder til ikke-jordbrugsmæssige formål anmeldes til tinglysning. Forslagets stk. 4 sammenholdt med § 26 vil give hjemmel for udstedelse af sådanne regler.

Til § 8.

I stk. 1 er foreslået at bibeholde det hidtidige krav om, at en landbrugsejendom skal opretholdes som selvstændigt brug og holdes forsynet med beboelsesbygning, hvorfra jorden drives af beboerne. Der vil dog i medfør af stk. 5 kunne meddeles dispensation fra disse krav, navnlig for så vidt angår mindre ejendomme eller ejendomme med dårlige bygninger eller afsides beliggenhed. De ændrede produktionsforhold indenfor landbruget har medført, at den gældende lovgivnings krav om avlsbygninger, og om at en ejendom skal være forsynet med besætning, inventar og avl, ikke længere er anset for påkrævede, idet nødvendigheden af avlsbygninger m. v. må være helt afhængig af den driftsform, den enkelte landmand vælger. Det følger heraf, at den gældende lovs § 2, stk. 2, sidste

punktum, om særskilt salg af en ejendoms besætning og inventar m. v. må bortfalde.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3, men i konsekvens af, at der ikke længere stilles krav om driftsbygninger til en landbrugsejendom, er bestemmelsen begrænset til at omfatte pligt til genopførelse, evt. istandsættelse af beboelsesbygningerne, hvis disse helt eller delvis ødelægges. Bestemmelsen i stk. 3 svarer til de i den gældende lovs § 2, stk. 6, fastsatte bestemmelser om brandforsikring af bygningerne m. m., men omfatter nu kun beboelsesbygningerne.

I stk. 4 foreslås de bestemmelser samlet, som findes i den gældende lovs § 21, stk. 2, og § 23. Som en konsekvens af de foreslåede ændringer i lovens § 2 er kravet om opførelse af bygninger på ejendomme, hvor de eksisterende bygninger er fraskilt, og på nye ejendomme indskrænket til et krav om opførelse af fornøden beboelsesbygning.

Til kap. III.

I kapitlet er indeholdt de bestemmelser, der gælder for samdrift, forpagtnings- og lejeforhold.

Til § 9.

Ved ændringen af landbrugsloven i 1963 indførtes en midlertidig adgang til samdrift. Der blev således givet fri adgang til samdrift af 2 landbrugsejendomme i indtil 8 år uanset ejendommenes størrelser. Endvidere blev der åbnet adgang til samdrift af 3 eller flere mindre landbrugsejendomme, tilsammen under en vis grænse graderet efter jordernes bonitet.

Uanset at det i forslaget kap. IV er foreslået, at der åbnes væsentlig større muligheder for sammenlægning af landbrugsejendomme, er det anset for hensigtsmæssigt, at der fortsat gennem bestemmelser om samdrift gives mulighed for at etablere økonomiske og rationelle driftsstørrelser og driftsformer uden varigt at ændre ejendomsstrukturen. Det kan dertil nævnes, at der vil kunne forekomme en række tilfælde, hvor sammenlægning af landbrugsejendomme enten ikke er hensigtsmæssig eller ikke kan ske på grund af panteforholdene. Samdrift etableres i øvrigt ofte ved forpagtning, og sådanne forhold kan heller ikke løses ved sammenlægning.

Da det som en almindelig regel er foreslået, at personer som hidtil skal have ret til frit at erhverve adkomst på 2 landbrugsejendomme, er det i stk. 1 foreslået, at 2 landbrugsejendomme, der tilhører samme ejer, kan drives sammen, idet det er anset for rimeligt, at det overlades til ejerens egen afgørelse, hvorledes driften af de 2 ejendomme bedst kan tilrettelægges.